

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. Смолян, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разгледа докладваното от Сийка Златанова Гражданско дело №
20225440100177 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от *** на *** – Смолян, понастоящем представлявана от ст. комисар К. П. срещу „***“ АД, представлявано от Б.И., Ж.К. и Р.М.. Предявени са обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 394, вр. чл. 397, ал. 1 и ал. 4 КЗ и чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на застрахователно обезщетение за неизпълнение на гарантирани задължения по договор за обществена поръчка в размер на 22 845 лв. – главница и 184 лв. обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 01.02.2022 – 01.03.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаването на исковата молба – 02.03.2022 г. до окончателното плащане. Претендира се и присъждане на деловодните разноски.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава исковите, се свежда до следното:

На 31.03.2021 г., между Областна дирекция на МВР - Смолян и „***“ ООД е сключен Договор за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Доставка на нетна електрическа енергия - ниско напрежение по свободно договорени цени и избор на координатор на стандартна балансираща група за недвижимите имоти, управлявани от ОДМВР - Смолян“, със срок на изпълнение 36 (тридесет и шест) месеца. В изпълнение на изискванията чл. 17 и чл. 21, при подписването на контракта, изпълнителят „***“ ООД, представил на възложителя гаранция за изпълнение в размер на 3 % /три на сто/ от прогнозната стойност на договора по чл. 4, ал. 7 без ДДС, а именно 22 845 лева, под формата на застраховка — застрахователна полица № BG 0501 21 000000458 Застраховка „Гаранции“, сключена на 17.03.2021 г. между „***“ ООД и „* ***“ АД, с Бенефициер по същата Областна дирекция

на МВР - Смолян и със срок на действие от 00:00 ч. на 01.05.2021 г. до 30.05.2024 г.. До края на месец юни 2021 г., договорът за възлагане на обществена поръчка е изпълняван в съответствие с уговореното по него. На 24.06.2021 г. дружеството-изпълнител отправило искане до възложителя за изменение на договора за възлагане на обществената поръчка, поради значителното, според него, увеличение на цената на електрическата енергия, търгувана на ***. „***“ ООД претендирало увеличаване на цената по договора с 50 % в съответствие с чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП.

Искането за изменение на договора не е прието от страна на възложителя, тъй като първоначално е възприето становището, че промяната в прогнозната годишна пазарна цена на електрическата енергия не представлява непредвидено и непредвидимо обстоятелство /§ 2, т. 27 от ЗОП/, възникнало след сключването на договора за обществена поръчка, причиняващо прекомерна обременителност на изпълнението от страна на изпълнителя.

Предвид продължаващото устойчиво увеличение на цената на търгуваната електрическа енергия и направеното ново искане от страна на изпълнителя, е извършен анализ на договори по ЗОП с идентичен предмет, достъпни в ЦАИС ЕОП, в резултат на което се стигнало до изменение на договора за възлагане на обществена поръчка в позволените от ЗОП рамки, като е увеличена договорената цена за доставка на нетна електрическа енергия от 122,11 лв./МВтч без ДДС на 183,17 лв./МВтч. без ДДС, съгласно сключено Допълнително споразумение № 1 от 08.09.2021 г..

Скоро след това обаче с писмо вх. № 345000-10929/18.10.2021 г. дружеството поискало ново, недопустимо съобразно разпоредбите на ЗОП, изменение на договора за възлагане на обществена поръчка, като търговецът е уведомен с писмо с рег. № 345000-11256/27.10.2021 г. за невъзможността за реализиране на същото. С писмо с вх. № 345000-12357/23.11.2021 г., дружеството направило едностранно волеизявление по смисъла на Раздел X, чл. 33, ал. 1, т. 5 от договора за прекратяване на същия, поради наличната според търговеца пълна обективна невъзможност за изпълнение на своите задължения по договора.

За ищеца като изправна страна по договора за възлагане на обществена поръчка и бенефициер по валидно сключената застрахователна полица възникнало правото да пристъпи към усвояване на гаранцията за изпълнение на договора, предвидена да обезпечава именно такъв вид неизпълнения на договора.

На основание Раздел VIII „Гаранция за изпълнение на договора“ чл. 25 от Договора за възлагане на обществена поръчка, с писмо с рег. № 345000-12438/24.11.2021 г., неизправното дружеството е уведомено, че предвид прекратяването на договора по едностранна инициатива на търговеца, ще бъдат предприети своевременни постъпки по усвояване на гаранцията за изпълнение по договора до застрахования размер.

В хода на така развиващите се отношения, с писмо с вх. № 345000-12771/06.12.2021 г. „***“ ЕАД ги уведомило, че поради прекратяване на договор с доставчика, обектите са причислени към Доставчик от последна инстанция и снабдяването с електрическа енергия, считано от 01.12.2021 г., се осъществява съобразно чл. 95а от Закона за енергетиката.

С писмо с рег. № 345000-13120/17.12.2021 г. поискали от * „****“ АД, предвид настъпилото застрахователно събитие по застрахователния договор, да заплати застрахователното обезщетение по изрично посочена от нас банкова сметка.

С писмо с вх. № 345000-185/10.01.2022 г. и позовавайки се на чл. 404, ал. 1 във вр. с ал. 2 от КЗ, застрахователят изискал от **** допълнителна информация и множество описани в искането документи. В отговор с писмо с рег. № 345000-423/14.01.2022 г. последното искане на застрахователя е удовлетворено.

Последвало Уведомление с вх. № 345000-1091/03.02.2022 г., с което ответникът отказал изплащането на полагащото се обезщетение, с позоваване на т. 19.7 от общите условия на застраховка „Гаранции“, съобразно която застрахователят не дължал обезщетение в случаите на промени в икономическите условия в страната, които можело да се квалифицират като стопанска непоносимост, съгласно чл. 307 от Търговския закон.

Така обсъденият отказ на ответника е напълно необоснован и незаконосъобразен, чрез него се нарушава законния интерес на ****, от което се поражда и правният интерес на ищеца да предяви настоящите искове.

Счита, че застрахователят неправилно се позовава на института на стопанската непоносимост, предвиден в чл. 307 от Търговския закон, тъй като в конкретния случай липсват елементите на юридическия факт на същия. Договорът за възлагане на обществена поръчка не е прекратен от съда по реда на чл. 307 от ТЗ, по искане на неизправното дружеството „****“ ООД, което е безспорен факт. Дружеството едностранно, по своя инициатива, прекратило изпълнението по договора. Институтът на стопанската непоносимост не може да намери приложение към договорите за обществена поръчка, тъй като е несъвместим с естеството на регулираните от ЗОП правоотношения - по арг. и на Реш. № 260017/2.11.2020 г. на ОС - Добрич по т. д. № 223/2019 г.

Счита, че договорната клауза, на която се позовава застрахователят, е недействителна.

Не е налице нито една от посочените в чл. 408 от КЗ предпоставки за отказ за плащане на застрахователно обезщетение.

От момента на обективирания отказ за изплащане на застрахователното обезщетение - 01.02.2022 г. до момента на предявяване на исковата молба настоящият ответник е изпаднал в забава, за което дължи и законна лихва върху дължимото застрахователно обезщетение.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК подава отговор, с който оспорва исковете като неоснователни и недоказани и моли да бъдат отхвърлени. Твърди, че е изпълнил задълженията си по застраховка Гаранции и мотивирано е отказал изплащането на застрахователно обезщетение по чл. 19.7 от ОУ на застраховката поради настъпила стопанска непоносимост. Поради недължимост на главното задължение счита за недължим и акцесорният иск за лихви. Оспорва като неоснователно искането за присъждане на разноски на ищеца.

Третото лице – помагач на ответника „****“ ООД възразява срещу предявените искове, като счита, че са настъпили непредвидими обстоятелства по чл. 116, ал. 1 т. 3 ЗОП, а именно драстично повишение на борсовите цени, поради което са поискали от възложителя да изменят цената за доставка през месец октомври 2021 г., като немотивираният отказ на възложителя е дало основание за предсрочното прекратяване на договора.

В съдебно заседание ищецът се представлява от гл.юрисконсулт В., който поддържа исковата молба и моли да бъде уважена по изложените съображения в писмената защита. Претендира за разноските по делото по представения списък и за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не се представлява.

Третото лице-помагач не се представлява.

След като разгледа и обсъди становищата на страните, приложените и събраните в хода на съдебното дирене доказателства Съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Няма спор между страните, че между *** – Смолян като възложител и „****“ ООД като изпълнител на 31.03.2021 г. е сключен договор възлагане на обществена поръчка за доставка на нетна активна електрическа енергия на ниско напрежение и избор на координатор на стандартна балансираща група за недвижимите имоти, управлявани от ОДМВР- Смолян по цена в размера и условията, уговорени в договора. С чл. 3, ал. 1 е договорен срок от 36 месеца, всила от датата на регистрация на първия график за доставка. Договорена е цена от **0,12211 лева /кВтч без ДДС**, която съгласно чл. 4, ал. 6 е фиксирана за срока на договора и не може да бъде променяна, освен в полза на възложителя. Общата прогнозна стойност по договора е 761 500 лв. без ДДС /чл. 4, ал. 7/. Съгласно чл. 32, ал. 1 изменения в договора не се допускат, освен рпи наличие на основанията на чл. 116, ал. 1 ЗОП, а според ал. 2 при настъпване на форсмажорни обстоятелства срокът на действие на договора се удължава с тяхното времетраене. В чл. 33 ал. 1 са договорени различни хипотези на прекратяване. В т. 5 е предвидена възможност за прекратяване на договора при обективна невъзможност за изпълнение, за което обстоятелство засегнатата страна е длъжна да уведоми другата страна в срок до 7 дни от настъпването на невъзможността да представи доказателства.

Съгласно чл. 23 възложителят има право да задържи съответната част и да се удовлетвори от гаранцията за изпълнение когато изпълнителят не изпълни някое от задълженията си по договора, както и в случаи на частично, лошо и забавено изпълнение, като усвои част от гаранцията за изпълнение, съответстваща на уговорената неустойка за неизпълнение.

Неустойките за неизпълнение от изпълнителя са предвидени в чл. 28, ал. 2 и 3 – при прекъсване на доставка на нетна ел.енергия яв размер на 0,5 % от максимално допустимата стойност по договора с ДДС, но не повече от 10 %, а при последващо ново прекъсване след шест часа се дължи нова неустойка или при забава на изпълнението – 0,5% неустойка на ден върху изплатената от предходния месец сума за всички обекти до отстраняване на неизпълнението.

На основание чл. 17, вр. чл. 21 от договора при сключването му изпълнителят е представил на възложителя гаранция за изпълнение в размер на 3 % от прогнозната стойност или 22 845 лв., обезпечаваща изпълнението на договора от негова страна, под формата на застрахователна полица № BG 0501 21 000000458/17.03.2021 г. за сключена застраховка Гаранции между „****“ ООД и „****“ АД с бенефициент по нея *** – Смолян и срок на действие 00:00 ч. на 01.05.2021 – 30.05.2024 г.. Предмет на застраховката е Гаранция за изпълнение на договора и покрива риска от виновно неизпълнение на договорни задължения между застрахования и бенефициента или от съответната законова уредба, от която възниква задължение за плащане на гарантираните суми в полза на бенефициента /т. 13 от общите условия/. Според т. 19.7 от същите условия рискът се изключва при промени в икономическите условия в страната, които могат да се квалифицират като стопанска непоносимост по чл. 307 ТЗ.

На 24.06.2021 г. „****“ ООД е изпратило на *** – Смолян писмо, с което поради значително увеличение на цената на ел.енергия, търгувана на *** го е уведомило, че прогнозната годишна пазарна цена на ел.енергия за периода 01.07.2021 – 30.06.2022 е определена на 119 лв./МВч, при предходно определена за периода 01.07.2020 -30.06.2021 г. цена от 90 лв./МВч., поради които и с цел да се избегне обективна невъзможност за

изпълнение, е предложило считано от 01.06.2021 г. доставката на ел.енергия по договора за обществена поръчка да се извършва при цена от **183,17 лв./МВч.**, което изменение счита за допустимо по чл. 116, ал. 2 ЗОП.

В отговор с писмо от 14.07.2021 г. /л. 22 и 23/ ищецът е възразил по исканото увеличение и е заявил, че при действието на договора договорената цена за доставка на нетна активна ел.енергия е фиксирана и не може да бъде променяна, освен в случаите, когато е в полза на възложителя, както и че исканото изменение е в противоречие с чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗОП, която норма предвижда възможност за оперативна самостоятелност на възложителя при възникнало непредвидимо обстоятелство, каквото не е прогнозната годишна пазарна цена на ел.енергия. Оспорена е издадената фактура № 0000004796/30.06.2021 г. за месец юни със завишена цена в размер на 50 % спрямо уговорената.

С последващо писмо от 16.08.2021 г. ищецът отново възразил срещу фактурата от 30.06.2021 г. за м. май отново с аргумента, че цената на електроенергията е завишена с 50 % спрямо уговорената. посочил е, че е в процес на вземане на решение за изменение или прекратяване на договора във връзка с направеното предложение от „***“ ООД за увеличение на цената на електроенергията.

С допълнително споразумение към договора от 08.09.2021 г., сключено между *** и „***“ ООД, на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 и ал. 2, вр. § 2, т. 27 ДР на ЗОП, поради същественото устойчиво повишаване на цената на ел.енергия на БНЕБ, което при полагане на дължимата грижа не е било възможно да бъде предвидено и не е в резултата на действие или бездействие на страните, но прави невъзможно изпълнението на договора, единичната цена на нетна активна електрическа енергия е изменена на 183,17 лв./МВч без ДДС, считано от 01.09.2021 г..

С ново писмо от 15.10.2021 г. поради непосилно високите нива на търгуваната енергия, третото лице е поискало считано от 01.11.2021 г. въвеждане на механизъм за определяне на единична цена при модел на ценообразуване: Почасова цена на платформа Ден напред + търговска надбавка в размер на 10 лв./МВч, в противен случа дружеството ще изпадне в обективна невъзможност да закупува енергия за нуждите на ищеца, което ще бъде основание за прекратяване на договора по чл. 32, т. 5.

В писмо от 27.10.2021 г. ищецът е отказал да бъде изменен договора за втори път, като при прекратяване на договора на посоченото от дружеството основание моли да бъдат надлежно уведомени.

С друго писмо изх. № 344 от 10.11.2021 г. /л. 29/ „***“ ООД е отправило 7-дневно писмено предизвестие за прекратяване на договора на основание чл. 32, т. 5 от договора и е посочило, че най-ранната възможна дата за прехвърляне на обектите на ищеца към доставчик от последна инстанция е 01.12.2021 г. Като мотиви за прекратяването третото лице е изложило във връзка с растящи загуби от постоянно повишаваните цени на електроенергия от БНЕБ, което води до обективна невъзможност дружеството да купува ел.енергия и да я продава на цени под пазарните, което представлява невъзможност за изпълнение на договора. Писмото е получено от ищеца, видно от отговора от 24.11.2021 г. /л. 31/, в който отговор ищецът приема, че договорът е прекратен, считано от 18.11.2021 г. е уведомил третото лице, че ще предприеме мерки за усвояване на гаранцията за изпълнение на договора до внесения размер.

Видно от писмо на *** /л. 32/, считано от 01.12.2021 г. обектите на ищеца са причислени към доставчик от последна инстанция и ще се снабдяват с електрическа енергия при условията на последния.

Въз основа на решение на КЕВР от 29.12.2017 г. относно определяне на пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия, от „***“ ЕАД ежедневно са

променяни съществено средните цени на дневна база за базов товар на пазара „Ден напред“ през месеците август, септември, октомври, ноември и декември 2021 г. и януари и февруари 2022 г. /л. 85-91/, за което от тяхна страна са били уведомявани заинтересованите лица.

На 17.12.2021 г. ищецът е отправил писмено искане за усвояване на гаранцията за изпълнение по застрахователната полица от 17.03.2021 г. към ответника ***, на основание чл. 23 от договора за възлагане на обществена поръчка, вр. т. 40.1 и т. 41 от общите условия на застраховката Гаранции, в размер на 22 845 лв. Искането е връчено на ответника с известие за доставяне на 29.12.2021 г. /л. 34/.

С писмено уведомление от 06.01.2022 г. ответникът е поискал комплектуване на преписката по договора за обществена поръчка от ищеца и представяне на допълнителни доказателства.

С писмо от 14.01.2022 г. исканите отговори на поставените въпроси и доказателства са представени от ищеца.

С уведомление от 01.02.2022 г. ответникът е приел, че не дължи заплащане на обезщетение на основание т. 19.7 от общите условия на застраховка Гаранции поради настъпили непреодолими обстоятелства, водещи до невъзможност за изпълнение на договора от страна на изпълнителя и е отказал да заплати обезщетението.

Безспорно се установи сключения между страните договор за обществена поръчка с предмет доставка на активна нетна електрическа енергия ниско напрежение и избор на координатор на балансираща група, който е прекратен едностранно от ответника поради обективна невъзможност за изпълнение.

Същевременно изпълнението на договора за обществена поръчка е било обезпечено чрез гаранция под формата на застраховка Гаранции, обезпечаваща изпълнението чрез покритие на отговорността на изпълнителя, съгласно чл. 111, ал. 5, т. 3 от ЗОП, сключена между изпълнителя по договора за обществена поръчка като застраховащ и застрахован и ответното застрахователно дружество като застраховател, с бенефициент възложителя – ищец, съгласно чл. 398, ал. 1 КЗ. Застраховката Гаранция за изпълнение е форма на застраховката гражданска отговорност.

Съгласно ал. 3, изр.първо и ал. 4 на чл. 398 КЗ В случай на застраховане в полза на трето ползващо се лице то има правата, които произтичат от застрахователния договор. В случаите на застрахователно събитие третото ползващо се лице по застрахователния договор има право да получи застрахователното обезщетение и всички права по договора.

Чл. 394 от КЗ предвижда задължение за застрахователя при настъпване на застрахователно събитие да заплати застрахователно обезщетение съгласно условията на застрахователния договор.

В случая ищецът и застрахователят са обвързани от договора за застраховка Гаранция за изпълнение, обективиран в процесната застрахователна полица, по който застраховател е ответникът, а ползващо се лице от застраховката е ищецът, който на основание чл. 432, ал. 1 КЗ може да търси застрахователното обезщетение директно от застрахователя.

Както се посочи по-горе застраховката Гаранции представлява вид застраховка Гражданска отговорност и за нея са приложими и общите правила за застрахователния договори специалните за застраховката Гражданска отговорност. Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 1, т. 2 от КЗ С договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят може да се задължи да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за неизпълнение на негово договорно задължение. В настоящия казус ищецът има качеството

бенефициент - ползващо се от застрахователното покритие лице, поради което и има право на основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 380 от КЗ да претендира застрахователното обезщетение.

Застрахованият риск по застрахователната полица за застраховката Гаранции е неизпълнение на задълженията на „***“ ООД по договора за доставка на нетна активна електрическа енергия ниско напрежение.

Спорът между страните и между ищеца и третото лице - помагач се свежда до това, дали застрахователната отговорност е изключването поради стопанска непоносимост на основание т. 19.7 от общите условия на застраховката. Съдът счита, че в случая застрахователят и застрахованият изпълнител „***“ ООД неправилно се позовават на стопанска непоносимост като основание за едностранно прекратяване на договора за обществена поръчка, респ. за изключването на отговорността на застрахователя. Институтът на стопанската непоносимост е уреден в чл. 307 от ТЗ и предвижда възможността съдът по искане на една от страните да измени или да прекрати изцяло или отчасти договор, когато са настъпили такива обстоятелства, които страните не са могли и не са били длъжни да предвидят, и запазването на договора противоречи на справедливостта и добросъвестността. Според установената съдебна практика стопанската непоносимост е вид „способ за изменение или прекратяване на двустранни договори, който регламентира правното значение на непредвидената и непредвидима промяна на обстоятелствата, настъпила след сключването на договора, която прави запазването му в неговия първоначален вид и съдържание несъвместимо с повелите за справедливост и добросъвестност в частноправните отношения“. Чрез него по изключение, ако страните не могат да постигнат съгласие, чрез съдебна намеса, които могат да бъдат изменени или прекратени частноправните отношения, но след надлежно упражняване на субективното потестативно право чрез предявяване на иск пред съда. В случая третото лице помагач – изпълнителят по договора за обществена поръчка, въпреки, че в своята кореспонденция с ищеца се е позовал на настъпилата стопанска непоносимост, не е упражнил правото си да развали договора по съдебен ред. Предвид изложеното съдът приема, че след като изпълнителят по договора за обществена поръчка не е предявил иск за прекратяване на договора поради стопанска непоносимост, то договорът за обществена поръчка не е прекратен на това основание, поради което е бил задължен да доставя в обектите на ищеца електрическа енергия. Третото лице – помагач, обаче е преустановило изпълнението на договора, считано от едностранното му прекратяване.

Третото лице – помагач в отговора на исковата молба се позовава на настъпването на непредвидени обстоятелства по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗОП

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗОП Договорите за обществени поръчки и рамковите споразумения могат да бъдат изменяни когато поради обстоятелства, които при полагане на длъжимата грижа възложителят не е могъл да предвиди, е възникнала необходимост от изменение, което не води до промяна на предмета на договора или рамковото споразумение, като според ал. 2 в този случай ако се налага увеличение на цената, то не може да надхвърля с повече от 50 на сто стойността на основния договор или рамковото споразумение, а когато се правят последователни изменения, ограничението се прилага за общата стойност на измененията.

В случая третото лице „***“ ООД във връзка с постоянно променящата се борсова цена на електрическата енергия е направило искане за изменение на цената, като това искане е било уважено и на 08.09.2021 г. е сключено допълнителното споразумение с ищеца. В последствие е било отправено ново предложение за въвеждане на изцяло нов модел на ценообразуване на енергията с писмото от 15.10.2021 г., което ищецът е отказал. Отказът на ищеца, заедно с постоянно покачващата се борсова цена на електроенергията е дало повод на изпълнителя едностранно да прекрати договора.

Съдът счита, че като търговец с предмет на дейност производство и продажба на

електричество „***“ ООД е могло да предвиди обстоятелствата по изменение на цената на електрическата енергия, която дружеството купува на борсата с цел продажба на други субекти именно поради въведения от КЕВР още през 2017 г., преди сключването на процесния договор за обществена поръчка, режим за определяне на пределна цена за сключване на сделки, с който се либерализира пазарът на електрическа енергия за небитови потребители в страната в съответствие с Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13.07.2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и Директива 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 05.06.2019 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС и свързаните с тях изменения в Закона за енергетиката. Поради което и не са били налице условията за изменение на договора по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗОП.

Същите обстоятелства съдът счита, че не представляват пълна обективна невъзможност за изпълнение по смисъла на чл. 33, ал. 1, т. 5 от договора, поради което и неоснователно договорът е прекратен едностранно от изпълнителя. Обратното, „***“ ООД е следвало да продължи да изпълнява договора и да доставя в обектите на ищеца нетна активна електрическа енергия ниско напрежение при договорената с допълнителното споразумение по-висока цена от първоначалната. Това не е направено и практически третото лице не е изпълнило договора.

Впрочем с допълнителното споразумение от 08.09.2021 г. цената е увеличена от 0,12211 лева/КВтч без ДДС на 183,17 лева за 1 МВтч без ДДС /или 0,18317 лева/КВтч/ или точно с 50 %, съобразно допустимото, съгласно чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗОП. В периода от датата на изменението на договорената цена - 08.09.2021 г. до прекратяването на договора на 18.11.2021 г. борсовата цена, видно от представените справки от БНЕБ, е била променяна ежедневно, но с оглед ограничението в ал. 2 на чл. 116, ал. 2 ЗОП не е било възможно последващо изменение на договора именно поради максимално увеличената цена с допълнителното споразумение. В този случай ищецът – възложител е следвало да прекрати договора на основание чл. 118, ал. 1, т. 1 ЗОП.

Така „***“ ООД не е имало основание едностранно да прекрати договора за доставка на електроенергия, като с тези му действия същият е отказал по-нататък да изпълнява задълженията си по него. В този смисъл съдът приема, че е настъпил застрахователният риск по застраховката Гаранции, респективно възникването на основание за заплащане на предвиденото застрахователно обезщетение в размер на 22 845 лв.

Предвид изложеното, съдът приема, че претенцията на ищеца за заплащане на застрахователно обезщетение, е доказана по основание и размер, поради което следва да бъде уважен главният иск, като бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от 22 845 лв., представляваща застрахователно обезщетение.

Съгласно чл. 408, ал. 1 КЗ застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само в изчерпателно изброените случаи в т. 1 – 4, но не и на посоченото в т. 19.7. от общите условия основание. В този смисъл съдът счита за основателно това възражение на ищеца.

Според чл. 409 КЗ ответникът дължи и мораторна лихва върху обезщетението, считано от момента на сезирането му, тъй като отговаря за забавата на застрахования, с оглед функционалната обусловеност на отговорността на застрахователя от отговорността на застрахования. В случая ищецът е отправил искане до ответника за заплащане на обезщетение, което му е връчено на 29.12.2021 г. Ищецът, обаче е предявил лихвата за забава, считано от отказа да бъде изплатено обезщетението – 01.02.2022 г. до датата предшестваща датата на предявяване на исковата молба. Изчислена с помощта на калкулатор за законна лихва на НАП законната лихва върху главницата възлиза на 184,04 лв. Искът за обезщетение за забава също е основателен и следва да бъде уважен, като бъде осъден ответникът да плати на ищеца сумата от 184 лв. – лихва за забава за времето от 01.02.2022 г. до 01.03.2022 г..

Относно разноските:

С оглед изхода от делото на ищеца се дължат направените деловодни разноски за държавна такса в размер на 963,80 лв., както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 540 лв., съобразно представения списък за разноски.

На ответника и на третото лице – помагач не се дължат разноски.

Мотивиран от изложеното Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „* ****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от Б.Г.И., Ж.С.К. и Р.В.М на основание чл. 394, вр. чл. 398, ал. 1 и ал. 4 КЗ и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД да заплати на *** на *** – Смолян със седалище и адрес на управление ***** представлявана от К. А. П., сумата от 22 845 лв., представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Гаранции“, сключена със застрахователна полица № BG 0501 21 000000458/17.03.2021 г., за неизпълнение на гарантирани задължения по договор за обществена поръчка от 31.05.2021 г., сключен между „****“ ООД и ОДМВР – Смолян, ведно със законната лихва, считано от 02.03.2022 г. – датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, както и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 01.02.2022 г. до 01.03.2022 г..

ОСЪЖДА „* ****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от Б.Г.И., Ж.С.К. и Р.В.М на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да заплати на ** на ** – Смолян със седалище и адрес на управление *** представлявана от К. А. П. сумата от 963,80 лв. за направените разноски за държавна такса, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 540 лв..

Решението е постановено при участието на третото лице – помагач на ответника „****“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление г***, представлявано от Е. И..

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните и третото лице с въззивна жалба пред СмОС.

Решението да се връчи на страните и на третото лице – помагач.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____